

Sygn. **akt II Cz 234/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 25 kwietnia 2014 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Piotr Starosta

Sędziowie - SO Irena Dobosiewicz /spr. /

SO Janusz Kasnowski

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2014 roku. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **B. S. i D. W.**

przeciwko: **Szpitalowi (...)w B. o: zapłatę**

na skutek zażalenia powódek na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie 2 i 3 wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 2 grudnia 2013 roku, sygn. akt I C 2333/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 234/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 grudnia 2013 roku, sygn. akt I C 2333/13 Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił powództwo B. S. i D. W. /punkt 1/ i zasądził od każdej z powódek na rzecz pozwanego kwotę po 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (punkt 2 i 3) zaś nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa /punkt 4 /.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż o kosztach postępowania orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwany w całości wygrał sprawę i należy mu się zwrot poniesionych w związku ze sprawą kosztów. Na koszty poniesione przez pozwanego złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 1200 zł, zgodnie z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. 2002. Nr. 163, poz. 1349)

Sąd uznał, iż brak jest podstaw do zastosowania wobec powódek art. 102 k.p.c. i odstąpienia od obciążania ich kosztami wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego. Przepis art. 102 k.p.c. ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Jako rozwiązanie szczególne nie podlega wykładni rozszerzającej. Sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona nie byłaby w stanie ponieść kosztów nie stanowi podstawy do zwolnienia od obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi.

Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia o obciążania powódek kosztami zastępstwa procesowego pozwanego. Mimo stanowiska pozwanego zawartego w odpowiedzi na pozew, jak i na rozprawie powódki podtrzymały swoje stanowisko. Sytuacja majątkowa powódek nie przemawia za zastosowaniem art. 102 k.p.c. Oceny tej nie zmienia fakt zwolnienia powódek od uiszczenia opłaty sądowej od pozwu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy obciążył powódki kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez pozwanego.

Zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w wyroku złożyły powódki, wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia i nie obciążanie powódek kosztami zastępstwa procesowego. Skarżące zarzuciły rozstrzygnięciu zbyt mało wnikliwe rozważenie materiału dowodowego, a w szczególności okoliczności, iż obciążanie powódek kosztami jest niesłuszne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Domaganie się zastosowania przepisu art. 102 k.p.c. i nie obciążania powódek kosztami strony pozwanej nie znajduje uzasadnienia w realiach sprawy i ostatecznym jej wyniku. Odstępstwo czy to od ogólnej zasady odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 § 1 k.p.c.) czy zasady stosunkowego rozdzielenia kosztów (art. 100 k.p.c.) na rzecz zasady słuszności (art. 102 k.p.c.) wymaga rozważenia wszystkich okoliczności sprawy i wskazania wypadku szczególnie uzasadnionego, ponieważ wyłączona została możliwość wszelkich uogólnień. Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu, według doktryny, zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, ale również dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Jak przyjął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 11 lutego 2010 r., sygn. akt I Cz 112/10, LEX nr 564753 zwolnienie od kosztów sądowych nie może automatycznie pociągać za sobą konsekwencji w postaci przyjęcia, że zachodzi "wypadek szczególnie uzasadniony", pozwalający na zastosowanie art. 102 k.p.c. Ustalenie zaś, czy w danych okolicznościach zachodzą „wypadki szczególnie uzasadnione”, ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie sądu, która następuje niezależnie od przyznanego zwolnienia od kosztów sądowych. / postanowienie S.N. z dnia 13.12.2007 roku, I Cz 110/07, publ. Lex nr 621775/

Poza tym w błędzie pozostają skarżące uznając, że skoro ich żądanie wynikało z faktu utraty pracy u pozwanego, wytoczeniu powództwa towarzyszyły szczególne okoliczności związane z postępowaniem pozwanego, winna znaleźć zastosowanie reguła wyrażona w art. 102 k.p.c. Oceny tej nie można bowiem dokonywać z pominięciem treści odpowiedzi na pozew jak i stanowiska zajętego na rozprawie. Jak wskazał Sąd Rejonowy, oczywiście powódki nie były zobligowane do odstąpienia od swojego żądania, jednakże podtrzymując swoje żądania winny też liczyć się z koniecznością poniesienia ewentualnych kosztów postępowania. Natomiast okoliczności podnoszone przez skarżące w zażaleniu, stanowiące subiektywne odczucie zasadności zgłoszonego roszczenia i nie podważają prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu I instancji. Sąd Rejonowy wnikliwie rozważył całokształt okoliczności sprawy, w tym sytuację majątkową pozwanych i doszedł do trafnego przekonania, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony, pozwalający na zastosowanie art. 102 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako niezasadne na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem